

Svensk författningssamling

Lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

SFS 2023:638

Publicerad
den 9 november 2023

Utfärdad den 2 november 2023

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 1 kap. 1 §, 3 kap. 1 §, 39 kap. 1 §, 52 kap. 8 c och 8 d §§ och 66 kap. 24 a § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 49 b kap. 1 § ska lyda ”När ska dokumentationsavgift tas ut av rapporteringsskyldiga finansiella institut?”, att rubriken närmast före 49 b kap. 2 § ska lyda ”Beräkning av dokumentationsavgift för rapporteringsskyldiga finansiella institut”, att rubriken närmast före 49 c kap. 1 § ska lyda ”Försenade eller uteblivna uppgifter avseende rapporteringspliktiga arrangemang”, att rubriken närmast före 49 c kap. 3 § ska lyda ”Brister av mindre betydelse och rättelse på eget initiativ avseende rapporteringspliktiga arrangemang” och att rubriken närmast före 49 c kap. 4 § ska lyda ”Beräkning av rapporteringsavgift avseende rapporteringspliktiga arrangemang”,

dels att det ska införas ett nytt kapitel, 33 c kap., tio nya paragrafer, 38 kap. 4 §, 39 kap. 3 c §, 49 b kap. 3–5 §§ och 49 c kap. 7–11 §§, och närmast före 38 kap. 4 §, 39 kap. 3 c §, 49 b kap. 3 och 5 §§ och 49 c kap. 7 och 11 §§ nya rubriker av följande lydelse,

dels att det närmast efter rubriken till 49 b kap. ska införas en ny rubrik som ska lyda ”Rapporteringsskyldiga finansiella institut”,

dels att det närmast efter rubriken till 49 c kap. ska införas en ny rubrik som ska lyda ”Rådgivare för eller användare av rapporteringspliktiga arrangemang”.

1 kap.

1 §³ I denna lag finns bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter.

Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande.

AVDELNING VI. KONTROLLUPPGIFTER, DEKLARATIONER OCH ÖVRIGA UPPGIFTER

33 b kap. – Uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang

33 c kap. – Uppgifter om gränsöverskridande betalningar

34 kap. – Informationsuppgifter

¹ Prop. 2022/23:121, bet. 2023/24:SkU2, rskr. 2023/24:12.

² Jfr rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2020/284.

³ Senaste lydelse 2022:1686.

1 §⁴ I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen. Det finns definitioner och förklaringar också i andra kapitel.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar finns i nedan angivna paragrafer:

beslut om särskild inkomstskatteredovisning i 13 kap. 1 §
betaltjänstleverantör i 33 c kap. 3 §
byggarbetsplats i 39 kap. 2 §

33 c kap. Uppgifter om gränsöverskridande betalningar

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om skyldighet för betaltjänstleverantörer att till Skatteverket lämna uppgifter om gränsöverskridande betalningar.

Bestämmelserna ges i följande ordning:

- syftet med uppgiftslämnandet (2 §),
- definitioner (3 och 4 §§),
- skyldighet för betaltjänstleverantörer att lämna uppgifter (5–7 §§),
- vilka uppgifter som ska lämnas (8 och 9 §§), och
- när uppgifterna ska lämnas (10 §).

Syftet med uppgiftslämnandet

2 § Uppgifterna ska lämnas för att Skatteverket ska kunna fullgöra det åtagande som följer av artikel 24b i rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri.

Definitioner

3 § Med *betaltjänstleverantör* avses i denna lag de tillhandahållare av betaltjänster som anges i 1 kap. 3 § lagen (2010:751) om betaltjänster, med undantag för myndigheter och centralbanker.

4 § I detta kapitel används följande ord med den angivna betydelsen:

Betalare: detsamma som i 1 kap. 4 § lagen (2010:751) om betaltjänster.

Betalkonto: detsamma som i 1 kap. 4 § lagen om betaltjänster.

Betalning: detsamma som betalningstransaktion och penningöverföring i 1 kap. 4 § lagen om betaltjänster, om inte transaktionen eller överföringen undantas enligt 6, 6 a, 6 b eller 7 § i det kapitlet.

Betalningsmottagare: detsamma som i 1 kap. 4 § lagen om betaltjänster.

Betaltjänst: detsamma som i 1 kap. 2 § 3–6 lagen om betaltjänster.

BIC-kod: detsamma som i artikel 2.16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009.

EU-land: detsamma som i 2 kap. 21 § första stycket mervärdesskattelagen (2023:200).

⁴ Senaste lydelse 2018:243.

Företagsidentifieringskod: BIC-kod eller annan kod som otvetydigt identifierar en betaltjänstleverantör och anger dennes plats.

IBAN-nummer: detsamma som i artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012.

Identifieringskod: IBAN-nummer eller annan uppgift som otvetydigt identifierar en betalare eller en betalningsmottagare och anger dennes plats.

Skyldighet för betaltjänstleverantörer att lämna uppgifter

5 § En betaltjänstleverantör som tillhandahåller betaltjänster till en betalare eller en betalningsmottagare som finns i Sverige är skyldig att till Skatteverket lämna uppgifter om gränsöverskridande betalningar, om inte annat följer av andra stycket eller av 6 § första stycket.

Skyldigheten att lämna uppgifter gäller endast om antalet betalningar under ett kalenderkvartal uppgår till minst 26 till en och samma betalningsmottagare.

När betalarens betaltjänstleverantör inte är skyldig att lämna uppgifter

6 § Betalarens betaltjänstleverantör är inte skyldig att lämna uppgifter om en gränsöverskridande betalning om någon av betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer, enligt sin företagsidentifieringskod, finns i ett EU-land.

Även om betalarens betaltjänstleverantör inte är skyldig att lämna uppgift enligt första stycket, ska betalningen ingå i underlaget för beräkning av antalet gränsöverskridande betalningar enligt 5 §.

Gränsöverskridande betalning

7 § En betalning ska anses vara gränsöverskridande om

- betalaren, enligt sin identifieringskod, finns i ett EU-land, och
- betalningsmottagaren, enligt sin identifieringskod, finns i ett annat EU-land eller på en plats utanför EU.

Om betalaren saknar identifieringskod ska i stället betalarens betaltjänstleverantör, enligt sin företagsidentifieringskod, finnas i ett EU-land. Om betalningsmottagaren saknar identifieringskod ska i stället betalningsmottagarens betaltjänstleverantör, enligt sin företagsidentifieringskod, finnas i ett annat EU-land eller på en plats utanför EU.

Vilka uppgifter ska lämnas?

8 § En betaltjänstleverantör som är uppgiftsskyldig ska lämna uppgift om

1. sin företagsidentifieringskod,
2. betalningsmottagarens
 - a) namn eller företagsnamn,
 - b) adress,
 - c) registreringsnummer för mervärdesskatt eller annat nationellt skattemummer, och
 - d) IBAN-nummer eller, om IBAN-nummer inte är tillgängligt, en annan identifieringskod för betalningsmottagaren,
3. företagsidentifieringskod för betalningsmottagarens betaltjänstleverantör om betalningsmottagaren tar emot medel utan att ha ett betalningskonto,
4. datum, tidpunkt, belopp och valuta för betalningarna och för eventuella återbetalningar som är relaterade till dessa betalningar,

5. från vilket EU-land betalningen har skett och, när det är fråga om en återbetalning, till vilket EU-land återbetalningen har skett,
6. de uppgifter som används för att lokalisera betalningens ursprung eller återbetalningens destination,
7. uppgift som otvetydigt identifierar betalningen och återbetalningen, och
8. att betalningen, i förekommande fall, har initierats i näringsidkarens fysiska lokaler.

9 § Skyldigheten att lämna de uppgifter som avses i 8 § 2 b–d och 8 gäller endast om betaltjänstleverantören har tillgång till uppgifterna.

När ska uppgifterna lämnas?

10 § De uppgifter som betaltjänstleverantören ska lämna enligt 8 § ska ha kommit in till Skatteverket senast vid utgången av den månad som följer efter det kalenderkvartal som uppgifterna avser.

38 kap.

Uppgifter som ska lämnas av betaltjänstleverantörer

4 § Uppgifter om gränsöverskridande betalningar som ska lämnas enligt 33 c kap. ska lämnas i ett fastställt formulär som motsvarar ett sådant standardformulär som avses i artikel 24b.1 andra stycket b i rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri.

39 kap.

1 §⁵ I detta kapitel finns bestämmelser om

- definitioner (2 och 2 a §§),
 - generell dokumentationsskyldighet (3 §),
 - dokumentationsskyldighet som avser ansökan om återbetalning av eller kompensation för punktskatt (3 a §),
 - dokumentationsskyldighet som avser beräkning av skatt på överintäkter från el (3 b §),
 - dokumentationsskyldighet för betaltjänstleverantörer (3 c §),
 - dokumentationsskyldighet som avser kassaregister (4–10 §§),
 - dokumentationsskyldighet som avser personalliggare (11–12 §§),
 - dokumentationsskyldighet som avser torg- och marknadshandel (13 §),
 - dokumentationsskyldighet som avser leverans av investeringsguld (14 §),
 - dokumentationsskyldighet som avser avropslager (14 a §),
 - dokumentationsskyldighet som avser internprissättning (15–16 f §§),
- och
- föreläggande (17 §).

Betaltjänstleverantörer

3 c § Vid gränsöverskridande betalningar ska en betaltjänstleverantör elektroniskt dokumentera de uppgifter i 33 c kap. 8 § som behövs för att betaltjänstleverantören ska kunna fullgöra uppgiftsskyldigheten i 33 c kap. 5 § och för att Skatteverket ska kunna kontrollera uppgiftsskyldigheten.

⁵ Senaste lydelse 2023:208.

Uppgifterna ska vara dokumenterade senast vid utgången av den månad som följer efter det kalenderkvartal som uppgifterna avser.

SFS 2023:638

49 b kap.

Betaltjänstleverantörer

När ska dokumentationsavgift tas ut av betaltjänstleverantörer?

3 § Dokumentationsavgift ska tas ut av en betaltjänstleverantör om det klart framgår att betaltjänstleverantören inte har dokumenterat uppgifter på det sätt eller inom den tid som anges i 39 kap. 3 c §.

4 § Dokumentationsavgift får inte tas ut om rapporteringsavgift har tagits ut för samma kalenderkvartal.

Beräkning av dokumentationsavgift för betaltjänstleverantörer

5 § Dokumentationsavgiften enligt 3 § ska tas ut med ett belopp som motsvarar 0,3 procent av betaltjänstleverantörens omsättning räkenskapsåret närmast före det räkenskapsår då uppgifterna senast skulle ha varit dokumenterade. Avgiften ska dock uppgå till minst 3 000 kronor och högst 3 miljoner kronor.

Om räkenskapsåret är längre eller kortare än tolv månader ska omsättningen justeras i motsvarande mån.

Omsättningen får uppskattas om överträdelsen har skett under betaltjänstleverantörens första verksamhetsår eller om tillförlitlig uppgift om omsättningen saknas.

49 c kap.

Betaltjänstleverantörer

När ska rapporteringsavgift tas ut av betaltjänstleverantörer?

7 § Rapporteringsavgift ska tas ut av en betaltjänstleverantör om det klart framgår att betaltjänstleverantören inte har lämnat föreskrivna uppgifter inom den tid som anges i 33 c kap. 10 § eller på det sätt som avses i 38 kap. 4 §.

8 § Om det klart framgår att en betaltjänstleverantör inte har lämnat föreskrivna uppgifter inom 60 dagar från den tidpunkt då skyldigheten skulle ha fullgjorts, ska utöver avgift enligt 7 § ännu en rapporteringsavgift tas ut.

Om det på samma sätt framgår att skyldigheten inte har fullgjorts inom 120 dagar, ska utöver tidigare avgifter ytterligare en rapporteringsavgift tas ut.

9 § Rapporteringsavgift får inte tas ut om de uppgifter som är bristfälliga har lämnats inom de tidsfrister som anges i 7 eller 8 § och

1. bristerna endast är av mindre betydelse, eller

2. den uppgiftsskyldige på eget initiativ har rättat uppgifterna så att de därefter uppfyller vad som föreskrivs i 33 c kap. 8 § och 38 kap. 4 §.

Om uppgifter som lämnats är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som anges i 33 c kap. 2 § kan de inte rättas med sådan verkan som avses i första stycket.

10 § Rapporteringsavgift får inte tas ut om dokumentationsavgift har tagits ut för samma kalenderkvartal.

Beräkning av rapporteringsavgift för betaltjänstleverantörer

11 § Rapporteringsavgifterna enligt 7 respektive 8 § ska tas ut med ett belopp som motsvarar 0,1 procent av betaltjänstleverantörens omsättning räkenskapsåret närmast före det räkenskapsår då uppgifterna skulle ha lämnats. Avgiften ska dock uppgå till minst 1 000 kronor och högst 1 miljon kronor.

Om räkenskapsåret är längre eller kortare än tolv månader ska omsättningen justeras i motsvarande mån.

Omsättningen får uppskattas om överträdelsen har skett under betaltjänstleverantörens första verksamhetsår eller om tillförlitlig uppgift om omsättningen saknas.

52 kap.

8 c §⁶ Ett beslut om dokumentationsavgift enligt 49 b kap. 1 § ska meddelas inom sex år efter det kalenderår då den kontrolluppgift enligt 22 a eller 22 b kap. som dokumentationen avser ska lämnas eller skulle ha lämnats om det finansiella kontot hade varit rapporteringspliktigt.

Ett beslut om dokumentationsavgift enligt 49 b kap. 3 § ska meddelas inom fyra år från utgången av det kalenderår då dokumentations-skyldigheten skulle ha fullgjorts.

8 d §⁷ Ett beslut om rapporteringsavgift enligt 49 c kap. 1 eller 2 § ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts.

Ett beslut om rapporteringsavgift enligt 49 c kap. 7 eller 8 § ska meddelas inom två år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts.

66 kap.

24 a §⁸ Ett beslut om omprövning av rapporteringsavgift enligt 49 c kap. 1 eller 2 § till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

På regeringens vägnar

ELISABETH SVANTESSON

Linda Bolund Thornell
(Finansdepartementet)

⁶ Senaste lydelse 2018:2034.

⁷ Senaste lydelse 2020:437.

⁸ Senaste lydelse 2020:437.